

[Erhard Jakobsen.]

nogle narrestreger alvorligt, og skulle regeringen tage forslaget tilbage, så vil centrumdemokraterne fremsætte det i morgen. Os kan man ikke pålægge at tage det tilbage.

Finansministeren (Anders Andersen):

Ja, der er jo altid mere kritik, når man skal gennemføre én side af foranstaltninger, hvor den positive side, den, som alle er glade ved, først er blevet gennemført og der bagefter kommer en række foranstaltninger, som er en følgevirkning af den skattelettelse på de 7 mia kr., som er gennemført, og som træder i kraft 1. januar 1975. Og dette er jo et led i de besparelsesforslag, som skulle følge skattelettelsen.

Der tales så meget om, at skattelettelsen spises op. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de 7 mia kr. jo er et rundt tal. Den ene tredjedel er nedgang i statens kasseoverskud. Den anden tredjedel er besparelser i den offentlige sektor o. lign, og først den sidste tredjedel, hvorunder også dette lovforslag hører, er de ting, som mærkes direkte af befolkningen i form af ydelser, der skal betales på den ene eller på den anden måde. Det er altså ikke sådan, at disse 7 mia kr. spises op af de forslag, der skal gennemføres i forbindelse med skattelettelserne.

Formålene med el-afgiften er flere. For det første er det egentlig forunderligt, at mange allerede ligesom har glemt, at vi for ikke så forfærdelig mange måneder siden sad i en situation, hvor alle var parate til at yde deres bidrag for at begrænse et unyttigt og et urimeligt energiforbrug. Meningen med dette forslag er i og for sig at pålægge en afgift, som naturligt rammer hårdest, hvor man har et stort og et ekstraordinært stort forbrug.

Meningen med det er også, at disse penge skal gå ind i den fond, som § 18 i lovforslaget fortæller om, og at de penge, der går ind i denne fond, derefter kan stilles til rådighed for udbygningen af vort energiforbrug. Ved at pengene går ind i denne fond, betyder det altså, at så skal de ikke samtidig kræves op igennem en højere elektricitetsafgift, fordi disse midler vil være til rådighed til udbygning af vor energiforsyning. Jeg kunne næsten sige — nu har vi jo talt afskrivningsregler i dag — at det er sådan ligesom en forhåndshensættelse til investering i energifor-

syning, og det kunne der måske være noget meget fornuftigt i.

Den tredje ting, som indgår, og som jeg allerede har strejft, er andelen i hele skatteproblematikken og besparelserne i forbindelse hermed.

Når jeg har sagt dette, vil jeg også gerne sige, at der fra flere sider har været rejst spørgsmålet, om det nu er rimeligt også at drage el-opvarmningen med ind i dette lovforslag. Jeg må erkende, at udviklingen ligesom har formet sig i ugunstig retning med hensyn til at tage el-opvarmningen i huse med ind under afgiften. Dels er elektricitetspriserne stadig væk blevet sat op, dels har der været en tendens til, at i hvert fald oliepriserne er standset op og vel nærmest har haft en vigende tendens. Dette lovforslag er ikke fremsat ud fra den betragtning, at det for enhver pris skal give disse 400 mill. kr., og at det for enhver pris skal give det på den måde, som det oprindeligt var tanken. Derfor vil jeg gerne understrege, at denne forskydning i udviklingen naturligvis vil give anledning til overvejelser under udvalgsbehandlingen om, hvorvidt man bør finde former, som fritager afgiftsbelastningen på den del af elektriciteten, der går til el-opvarmning af boliger, først og fremmest helårsboliger. Fritidsboliger kan man måske vurdere ud fra en anden synsvinkel, men det ville i så tilfælde være et spørgsmål, der egner sig til udvalgsbehandling.

Det, der må være målet med afgiftens gennemførelse, må selvfølgelig være, at denne afgift gennemføres på en måde, der ikke kan betragtes som urimelig og uretfærdig over for bestemte grupper, der har investeret under andre forudsætninger end dem, der måske er til stede lige i øjeblikket.

Jeg må vende mig imod argumentationen om, at dette lovforslag vender den tunge ende nedad. Jeg har en levende fornemmelse af, at de befolkningsgrupper, der har, skal vi sige en beskeden indtægt, nok ikke er dem, der ligger med det største elektricitetsforbrug. Men de befolkningsgrupper, der måske ikke behøver at se så nøjagtig på, hvor meget elektricitet der bruges, og som måske har anskaffet sig et utal af elektriske apparater o. lign., ja vel, de har et større forbrug og vil også derigennem blive ramt hårdere af denne afgift. Det finder jeg i og for